तपःप्रभावादेतत्ते सर्व्वं साधु भविष्यति ॥ ६४ ॥

मार्कण्डेय उवाच ॥

इत्युक्त्वा देवदूतोऽसौ यथागतमगच्छत ।
चकारानुदिनं सुभ्रूः साप्यात्मतनुपोषणं ॥ ६५ ॥

इति श्रीमार्कण्डेयपुराणेऽवीक्षितचरिते । १२५ ॥

षड्विंशत्यधिक शततमोऽध्यायः ।

मार्कण्डेय उवाच ।

अथ सावीक्षितो माता वीरा वीरप्रजावती ।
पुण्येऽहनि समाकृष्य प्राह पुत्रमवीक्षितं ॥ १ ॥
पुत्राहमभ्यनुज्ञाता तव पित्रा महात्मना ।
उपवासं करिष्यामि दुष्करोऽयं किमिच्छकः ॥ २ ॥
स चायत्तस्तव पितुस्त्वया साध्यो मयापि च ।
प्रतिज्ञाते त्वया पुत्र ततस्तच्च यतास्म्यहं ॥ ३ ॥
द्रव्यस्यार्द्धं महाकोषात् तव दास्याम्यहं पितुः ।
धनन्ते पितुरायत्तमनुज्ञाताऽस्मि तेन च ॥ ४ ॥
क्लेशसाध्यो मदायत्तः स हि श्रेयो भविष्यति ।
साध्यो भवेद्वा यदि ते कश्चिद्बलपराक्रमे ॥ ५ ॥
स तेऽसाध्यो ह्यन्यथा वा दुःखसाध्यो भविष्यति ।
तत्त्वं प्रतिज्ञां कुरुषे यदि पुत्राच चैव ते ॥
तदेतदहमावाप्ते कथ्यतां यन्मतं तव ॥ ६ ॥

Digitized by Google